

Πανηγύρισε το βυζαντινό παρεκκλήσιο του Οσίου Παταπίου στη Βέροια (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου ο [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο λόγο στο πανηγυρίζον βυζαντινό Παρεκκλήσιο του Οσίου Παταπίου (15^{ου} αιώνας), της ενορίας των Αγίων Αναργύρων, στη Βέροια.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἀγγέλων ἐφάμιλλος, ὁσίων ἰσο--στάσιος, προφητῶν, ἀποστό--λων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν συμμέ--το-χος πέλων, ... ὑπέρ πάντων ἡμῶν πρέ--σβευε».

Μέ λίγες μόνο λέξεις πλέκει ὁ ἱε--ρός ὑμνογράφος τό ἐγκώμιο τοῦ μεγάλου ὁ--σίου πού τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας καί πανηγυρίζει ἰδ--ιαι--τέρως ἡ το--πική μας Ἐκκλησία στόν ἱστο--ρικό βυζαντινό αὐτόν ναό του. Ἀλ--λά οἱ λίγες αὐτές λέ--ξεις εἶναι πο--λυ--τιμότερες ἀπό ὅποι-ο-δήποτε ἄλ-λο ἐκτενές ἐγκώμιο, γιατί δέν τόν συγκρίνουν μέ ἀν-θρώ--πους καθημερινούς, τόν περι-γρά--φουν ὡς ἐφά--μιλλο τῶν

ἀγγέ-λων καί ὡς συμμετόχο τῶν προ-φητῶν, τῶν ἀπο-στόλων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ἱεραρχῶν.

Ποιός ἦταν ὅμως ὁ ὁσιος Πατά-πι-ος, ὥστε νά ἐγκωμιάζεται ὡς ἰσό-τιμος καί ἰσοστάσιος ὅλων αὐ-τῶν;

Ἐλάχιστες λεπτομέρειες τῆς ζω-ῆς του μᾶς εἶναι γνωστές, γιατί ὁ ὁσι-ος προτίμησε ἀπό τή δόξα καί τίς τιμές πού θά μπορούσε νά προσ--φέ-ρει ἡ πατρίδα του στόν πλού-σιο καί εὐγενῆ γόνο της, τήν ξενιτεία καί τήν ἀνωνυμία. Ἐγκα-τέλειψε τά πάντα καί ἀκολούθησε τόν Χριστό ἀπό τά νεανικά του χρόνια, ὅπως ἔκαναν καί οἱ ἀπό-στολοι. Ἄφησε πίσω του τήν πα-τρί--δα του, τήν Αἴ-γυπτο, καί ἦρθε νά ἀσκητεύσει στήν πολυάνθρωπη πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου, στήν Κωνσταντι-νού-πολη, ἄγνωστος με-ταξύ ἀγνώ-στων, γνωστός ὅμως στόν Θεό, πού ἔβλεπε τούς κόπους του καί τήν ἐπίμονη ἄσκησή του καί τοῦ ἔδινε πλούσια τή χά-ρη του.

Ἐζησε στή γῆ, ἔζησε μέ-σα στόν κόσμο, ἀλλά ἡ ζωή του δέν εἶχε κα-μία σχέση μέ τή ζωή τοῦ κόσμου. «Τό πολίτευμά» του «έν οὐρανοῖς ὑπῆρ-χε», καί ἔτσι, πα-ρότι ἔφερε τήν ἀνθρώπινη σάρ-κα, ζοῦσε σάν ἄγγελος, ἀφιερω-μέ-νος ἀποκλει-στι-κά στή δοξο-λο-γία τοῦ Θεοῦ.

Μπορεῖ νά μήν συνομιλοῦσε μέ τούς ἀνθρώπους γύρω του, καθώς ἦταν ἀφοσιωμένος πάντοτε στήν προσευχή καί ἀπέφευγε τή φλυ-α-ρία καί τήν ἀργολογία, ἀπό τήν ὁποία «οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτία», συνομιλοῦσε ὅμως μέ τόν Θεό διά τῆς προσευχῆς, ὅπως συνομιλεῖ κά-ποιος μέ ἕναν φίλο του, καί ἄ-κουε τή φωνή του μέσα στήν ψυ-χή του, ὅπως τήν ἄκουαν οἱ προ-φῆ-τες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Δέν μαρτύρησε θυσιάζοντας τή ζωή του για τόν Χριστό, ὅπως οἱ μάρ-τυρες, ἀλλά βίωσε τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως καί τήν ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος σέ ὅλη του τή ζωή. «Ἐδωσε αἷμα καί ἔλαβε πνεῦ-μα», ὅπως λένε οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τήν ἄσκησι, τή νηστεία, τήν ἀγρυπνία, τήν ὑπο-μονή στούς πειρασμούς καί τίς δο-κιμασίες.

Μπορεῖ νά μήν κήρυττε, νά μήν συνέγραφε θεολογικά συγγράμ-μα-τα καί λόγους, νά μήν ἱερουργοῦ-σε, ὅπως οἱ ἱεράρχες τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ἀλλά στήριζε μέ τίς προ-σευχές του τήν πίστη τῶν ἀν-θρώ-πων καί τήν Ἐκκλησία, δίδασκε μέ τό παρά-δειγμά του καί ἱερουργοῦ-σε στά μύ-χια τῆς ψυχῆς του τή νοητή λατρεία πού εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό.

Δίκαια, λοιπόν, ὁ ἱερός ὕμνο-γρά-φος θεωρεῖ τόν ὅσιο Πατάπιο ἐφά-μιλλο τῶν ἀγγέλων, ἰσοστάσιο τῶν ὁσίων καί συμμέτοχο τῶν ἀ-πο--στόλων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ἱεραρχῶν καί ζητᾷ τίς πρε-σβεῖες του πρὸς τόν Θεό, ψάλλο-ντας: «Ἀγ--γέλων ἐφάμιλλος, ὁσί-ων ἰσο--στάσιος, προφητῶν, ἀπο-στό--λων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν συμ--μέ-το-χος πέ--λων, ... ὑπέρ πά-ντων ἡμῶν πρέσβευε».

Τίς πρεσβεῖες τοῦ ὁσίου Πατα-πίου ἅς ἐπικαλεσθοῦμε καί ὅλοι ἐμεῖς, πού προσήλ-θα-με σήμερα σέ αὐτόν τόν ἱστορικό ναό του γιά νά τι-μή-σουμε τήν ἱερά μνήμη του. Καί πι-στεύουμε ὅτι ὁ ὅσι-ος δέχεται πά-ντο--τε τίς δεήσεις μας καί μεσι-τεύει στόν Θεό γιά ὅσους προσ-φεύ-γουν σ' αὐτόν.

Μεσιτεύει όμως έκτενέστερα, όταν βλέπει και τον δικό μας άγώ-να για να αποκτή-σουμε την άρετή και να προσεγ-γί-σουμε την αγιό-τη-τα. Όταν βλέπει τη δική μας προ-σπάθεια και διάθεση για προ-σευχή και έπι-κοι-νωνία μέ τον Θεό. Όταν βλέπει την ύπομονή και την τα-πεί--νωσή μας, την ύπακοή μας στό θέ-λημα του Θεού, την έγκράτειά μας και την άποχή μας από ό,τι μολύνει την ψυχή και τό σώμα μας και μᾶς απομακρύνει από τον Θεό. Όταν μᾶς βλέπει να τον τι-μοῦ-με όχι μό-νο μέ τά χείλη, αλλά και άκο-λο-υ-θώντας τό παράδειγμα τῆς δικῆς του αγάπης και άφο-σιώ-σεως πρός τον Θεό.

Καί μπορεί έμεῖς να μήν έχουμε τή δύ-ναμη να ζήσουμε όπως έζησε ό τιμώμενος όσιος, φθάνοντας σέ ύψη αγιό--τητος, αλλά αυτό δέν ση-μαίνει ότι δέν πρέπει να προσπα-θοῦμε μέ όση δύναμη έχουμε για να ζή-σου-με την έν Χριστῷ ζωή. Καί όταν έμεῖς προσπαθοῦμε και δεί-χνουμε τή θέλησή μας να ζή-σουμε κοντά στον Θεό, τότε ή χά-ρη του Θεού, μέ τίς πρεσβεῖες και του όσίου Πα-ταπίου, θά αναπλη-ρώνει τά έλ-λεί-ποντα και θά μᾶς βο-ηθᾷ να προοδεύουμε στην πνευ-ματική ζωή και να προαγόμεθα στην άρε-τή. Αυτό εύχομαι ταπεινῶς να τό επιτύχουμε όλοι μας, πρῶτος έγώ και ύστερα όλοι έσεῖς. Ἄς επικαλεσθοῦμε τή χάρη του και θά εἶναι πλούσια σέ όλους μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK